

Anmeldelser

KAREN BLIXEN, FINN SALOMONSEN og CARL SYRACH LARSEN: Karen Blixen og fuglene. Med illustrationer af Johannes Larsen. (139 pp., 76 illustrationer). – Udgivet i samarbejde med Dansk Ornithologisk Forening. Rhodos 1964. Pris: kr. 210.

Teksten i denne storslåede bog omfatter tre kapitler, hvoraf det første er skrevet af KAREN BLIXEN (en radiotale), som fortæller løst og fast om sit forhold til fuglene og specielt fuglefristedet Rungstedlund. I et længere kapitel gennemgår FINN SALOMONSEN forfatterindens litterære produktion. KAREN BLIXEN havde et stort kendskab til fugle, og i sit forfatterskab benyttede hun dem atter og atter når situationer og personer skulle karakteriseres. Gennemgangen af hendes værker er meget underholdende, og det er ganske inspirerende at læse om ornithologi udfra disse litterære synspunkter.

CARL SYRACH LARSEN giver i det sidste kapitel en meget fængslende kulturhistorisk beskrivelse af skoven på Rungstedlund. Endelig findes lister over ynglefuglene på reservatet, dels i 1930-erne, dels i årene 1961–64, da Dansk Ornithologisk Forening har gennemført optællinger.

Bogens vigtigste del er imidlertid JOHANNES LARSENS mange vidunderlige tush- og blyantstegninger, samt akvareller, som fremtræder meget smukt i værket. Der er ikke sparet på udstyr, for at disse illustrationer kunne komme til deres ret. Akvareller er trykt på hvidt krideret papir og siden indklæbet på bogens sider, og blyantstegningerne fremtræder på gulligt krideret papir. Mange af illustrationerne har ikke tidligere været publiceret, og man glæder sig virkelig over denne smukke samling. Næsten alle illustrationer er forsynet med tekster, hvori man henfører de afbildede arter til KAREN BLIXEN'S litterære produktion. I et enkelt tilfælde er teksten misvisende (tre afbildede Bjergænder omtales som Troidænder). Det forekommer desuden anmelderen, at man ikke behøvede i en sådan grad motivere, at illustrationerne var medtaget i værket – de udgør i virkeligheden selve værkets bærende del. I betragtning heraf forbløffes man, når man ser, at JOHANNES LARSEN'S navn slet ikke figurerer på bogens titelblad.

»Karen Blixen og fuglene« er et kostbart, men meget smukt værk. Overskuddet fra bogen skal tilfalde fuglereservatet på Rungstedlund.

A. H.

DIETER BLUME: Ausdrucksformen unserer Vögel. Ein ethologischer Leitfaden. Die neue Brehm-Bücherei 342. (158 pp., 503 fig.). – A. Ziemsen, Wittenberg Lutherstadt 1965. Pris: DM 9,20.

I et omfattende indledningskapitel nævner forf. menneskets ældgamle ønske om at »kunne forstå dyrenes sprog«, og hvordan man i 1900-tallet på nøgtern vis har klarlagt adskillige spørgsmål på dette område; det indeholder nok problemer, men ikke nær så meget hokuspokus, som de gamle æventyrdigtere holdt af at omgive det med. Adskillige grundlæggende arbejder nævnes, og en lang række fagudtryk defineres indgående. Det vigtigste i bogen er ubetinget en fremstilling af 78 fuglearter, der er gengivet ved et utal af tegninger; dette stof er anskueligt ordnet, således at der på 2 sider over for hinanden er bragt henholdsvis tegninger af fugle i varierede stillinger og forklarende tekster, enkelt og godt sat op. Derefter følger sprektrogrammer af en række fuglestemmer og en omfattende litteraturliste, som også indeholder titler på andre sprog, incl. dansk; men da bogen sikkert hovedsagelig er beregnet for det hjemlige forum, er de fleste på tysk.

LØPP.

LOIS & LOUIS DARLING: Bird. (261 pp., mange illustrationer). – Methuen & Co., London 1963. – Pris 30 sh.

En udmærket vejledning om fugle og deres biologi beskrevet i store træk. Bogen vil vel i første række blive benyttet af yngre ornithologer; men også mange erfarne amatører, som vel undertiden søger efter fundamental viden om de almindelige biologiske funktioner hos fuglene, kan drage megen nytte af denne bog. De fleste kapitler omhandler emner, som sjældent er belyst i de gængse håndbøger, med mindre man søger værker, som er langt mere kostbare. De første kapitler omhandler fuglenes evolution, den genetiske forudsætning for forståelsen heraf, samt taxonomiens grundprincipper. Fuglenes ethologi er indgående belyst i en række kapitler, og ligeså ynglebiologi og træk. I disse første kapitler er den populære og saglige fremstilling af problemerne underbygget med talrige eksempler hos enkelte arter. To trediedele af bogen

omhandler anatomiske og fysiologiske emner. Fuglens bygning – dels de principielle træk, dels specialiseringerne – er beskrevet indgående. Funktionen af lemmer, fordøjelseskanal, respirationsorganer, nervesystem, sanseorganer, urogenital-system m.m. er omtalt instruktivt og ofte drages der sammenligninger med forholdene hos bl.a. pattedyr. Mange af de nyeste resultater er kommet med, men samtidig lægges der heller ikke skjul på, at vor viden endnu på mange områder er mangelfuld. Bagest i bogen findes en udmærket liste over mere moderne fuglelitteratur.

Bogen fremtræder smukt og er gennemillustreret med tegninger, de fleste af god kvalitet. Når man tager prisen i betragtning må bogen siges at rumme en mængde stof, og den er i høj grad anbefalelses-værdig.

A. H. J.

R. D. ETCHECOPAR og F. HÜE: *Les oiseaux du Nord de l'Afrique*. — Boubée & Cie, Paris, 1964. 606 sider, 166 tekstfig., 281 kort, 3 sorthvide tavler, 24 farvetavler). Pris: 120 franc.

Afrika er efterhånden ganske godt dækket med bestemmelsehåndbøger, hvoraf de fleste har været anmeldt her i tidsskriftet. Et område, som endnu ikke var dækket, bliver behandlet i denne bog, nemlig hele det nordlige Afrika fra Sinai i øst til de Kanariske øer og Madeira i vest. Mod syd er den nordlige vendekreds sat som grænse, og derved inkluderes hele Ægypten. Bogen er bygget op efter det efterhånden gængse mønster. I beskrivelsen af hver art er feltkendetegn angivet særskilt, og et særligt afsnit omtaler artens opførsel i videste forstand, incl. biotopvalg, føde og stemme. Ud-bredelser angives på kort, der er så store, at man virkelig kan se noget på dem. Gang på gang bliver man dog slået af de rette linjer og regelmæssige buer i udbredelsens omkreds, hvilket tyder på, at artens udbredelse næppe er kendt i detaljer. Desværre forekommer en del meningsforstyrrende trykfejl i latinske navne og ombytninger af kort.

Farvetavlerne og tegningerne er af PAUL BAR-
RUEL og af fremragende kvalitet. Bogens udførelse står mål hermed, og den vil være uundværlig for ornithologer i Nordafrika. Forfatterne anbefaler dog PETERSON's Field Guide til trækgæster i området. Formatet er stort og papiret så godt, at bogen er tung. Men i de lande rejser sikkert kun få med rygsæk på ryggen.

A. N.

guide to general ornithology. (288 pp., talrige illustrationer). MacDonald, London 1964. Pris: 105 sh.

En overordentlig smuk bog, der byder et væld af vigtige oplysninger i en let læselig og alligevel sammentrængt form. De væsentlige træk er draget frem på iøjnefaldende måde ved hjælp af fremragende billedstof. PETERSON's enestående gengivelser er både lærerige og en lyst for øjet, og reproduktionen er af høj kvalitet; dette gælder også fotografier og tegninger i sort. Nogle diagrammer og kort, der er udført i farver, er måske mere kontrastrige end egentlig smukke; men de er anskuelige, og det er det vigtigste.

Stoffet er delt i 10 kapitler, hvoraf nogle ved første øjekast kan virke heterogene, delvis på grund af visse, lidt uklare overskrifter. I det første, »Variety of birds«, omtales således artantal i forskellige områder, fra 0 på Páskeøen til 567 i Surinam, vinger og flugt, anatomi, farver og fjerprydelser samt størrelsesforhold. I det næste behandles forskellige økologiske grupper efter deres opholdssteder og føde; en redegørelse for ikke-flyvedygtige former har også sin plads her. 3. afsnit er helliget fortidens fugle, dvs. dem, der er forsvundet før eller senest under Istiden; det ledsages af meget smukke og realistisk udførte fantasier over disses udseende. Her er et par fredelige Øglefugle, en hel gruppe kridtidfugle og nogle amerikanske asfaltformer, med en statelig elefant i baggrunden. Herefter diskuteres fuglens stamtræ og artdannelse, og i det næste kapitel følger deres udbredelse. Dette starter med en smuk samling gengivelser af fugle, der er uddøde i historisk tid eller er meget fåtallige i nutiden og svarer til 2 lister, en »sort« og en »rød«, bag i bogen; de oplyser bl.a., hvornår de første er forsvundet og hvor store bestande, der er tilbage af de sidste. I dette afsnit findes også illustrationer af 1900-tallets 3 mest omtalte fuglespredninger: Sjaggerens til Grønland, Kohejrens til Sydamerika og Tyrkerduens til Nordvesteuropa. 6. kapitel omhandler ethologi, 7. feltornithologisk teknik af enhver art fra notebøger og kikkerter til storstilede ringmærkninger, og det slutter med et afsnit om »Clubs« og et udvalg af foreningssymboler; GERHARD HELLMANN's Viber er også vist her. I 8. kapitel, »Regiment of birds«, vises kort over de forskellige fuglefamiliers totaludbredelser; findsteder for uddøde former er mærket †. Under overskriften »Birds and men« behandles talrige forhold af stor interesse fra urgamle jagtmetoder og oldtidsskulpturer til en »ægfabrik« med tusindvis af Sussexhøner i batteribure og »Sparkie«, en Undulat i Bournemouth, som havde tilegnet sig et fantastisk ordforråd. Der er billeder af Blodnæbvæver-bekæmpelse, et nedstyrtet fly, som var kollideret med en stæreflok, en kirgisser og hans jagtørn, en jagtthytte

JAMES FISCHER and ROGER TORY PETERSON: *The World of Birds*, a comprehensive

med korsfæstede Musvåger m.v., et transportabelt brevdueslag fra 1. Verdenskrig og ROGER T. PETERSON ved et reservatskilt i Huron National Forest, kort sagt et rigt varieret illustrationsmateriale. Bag i bogen findes en fortræffelig bibliografi over regionale og systematiske fremstillinger og en index over engelse fuglenavne, *vedføjet* de videnskabelige: læsere med et andet modersmål end engelsk vil måske savne den modsatte ordning.

LØPP.

Handbook of North American Birds. Vol. 1. Loons through Flamingoes. Red. af RALPH S. PALMER. 567 sider, 6 farvetavler, mange stregtegninger og udbredelseskort. Yale University Press: Pris: 15 \$.

Nordamerika har aldrig haft en pendant til den engelske Handbook of British Birds, som er højt besunget og enormt benyttet — også udenfor England. Det foreliggende bind danner begyndelsen til en serie, der skal udfylde dette hul. Hver enkelt art behandles efter et skema, der omfatter: beskrivelse, herunder alle dragter, mål, vægt og geografisk variation af disse, feltkendetegn, stemme, biotop, udbredelse, træk, ringmærkningsresultater, ynglebiologi, »habits« og føde; endvidere angives dødelighed, når den er kendt. »Habits« er ikke adfærd i normal betydning, men beskriver opførsel og statur på vandet (svømmefugle), flugten, herunder vingslag per sekund etc. Der er kun få farvetavler og tegninger af arter. Til gengæld er der mange udbredelseskort. I de fleste tilfælde gives der referencer til de afhandlinger, hvorfra oplysningerne er hentet, og disse afhandlinger er samlet i en litteraturliste til sidst i bindet.

Det er svært for en europæisk ikke-specialist at bedømme kvaliteten, men mange af medarbejdernes navne borger herfor. En graverende fejl er at Storskråpen på kortet anføres som ynglende på Falklandsøerne. På et kort over Bermudapetrellen viser en pil på et yngleområde inde midt i USA. Kortet over Sulens udbredelse angiver ikke Rundøy i Norge, hvor der allerede i 1954 var 24 par. Det virker lidt underligt, når man i omtalen af en skråpeart, *Puffinus carneipes*, pludselig finder en tegning af skråpen i selskab med en Tuatara, som er jordens sjældneste krybdyr, der kun findes på nogle småøer ved New Zealands kyst. Der er ingen tvivl om, at denne amerikanske håndbog vil blive flittigt benyttet, og læseren vil hurtigt opdage, at det er enorme mængder stof, der er presset ind i det første bind. Det betyder, at man må vænne sig til en telegramstil, der kan være noget forvirrende i begyndelsen. Er dette først sket, kan man have uhyre megen glæde af læsningen.

A. N.

FINN SALOMONSEN: Fugle og Folk. (192 pp., talrige illustrationer, bl.a. i farver). — Tre Tryckare, Göteborg. Trykkeår ikke opgivet. Pris 51 kr.

En populær og meget fornøjelig fremstilling af fuglelivet i Danmark året igennem, gennemgået måned for måned. Imellem skildringerne af de forskellige årstiders fugleliv er der kapitler om fugleinteressen før og nu, byfugle, de danske fuglearter, fugletræk, racer og meget andet. Teksten er meget fængslende skrevet, prydet med historiske tilbageblik og folkløriske indslag — emner som ellers er vanskeligt tilgængelige i dansk ornithologisk litteratur. Bogen rummer en mængde oplysninger, såvel af almindelig som af mere speciel art.

Forfatteren delagtiggør også læseren i sine skarpe meninger om jagt, hedeselskabet, naturfredning m.m., og de angreb, der rettes mod disse instanser, synes desværre ikke altid godt underbygget. På side 30 står, at »gæssene, ænderne og vadefuglene næsten overalt i Nordeuropa er i tilbagegang«; kun for enkelte arter indenfor de nævnte grupper er dette belyst og bevist, men hvis det citerede skal dække de nævnte grupper som helhed, må man betegne det som et postulat.

I kapitlet »Almindelige og sjældne fugle« (side 65–67) opgiver forfatteren en række tal for fuglebestande i Danmark. Bl.a. citeres R. SPÆRCK's tal for vore mågebestande. Disse tal stammer fra 1942, men de fremtræder som tal, der kan gælde idag. Med den viden vi har idag om fluktuationer i mågebestande, kan man udmærket forestille sig, at bestandene nu afviger meget fra bestandene for 20 år siden. Det burde derfor være pointeret, at tallene næppe dækker forholdene idag. Der opgives desuden tal for Danmarks ynglebestande af Sanglærke og Løvsanger. Det er ikke anmelderen bekendt, at der foreligger undersøgelser af bestandstætheder af disse arter som kan danne baggrund for sådanne bestandsopgørelser.

En første iagttagelse af Azurmeje i Danmark (hidtil kun omtalt i dagspressen) dateres på side 67 til 1964, på side 43 til 1963.

Disse indvendinger skal blot fremføres for at pointere, hvor vigtigt det er også i populærvidenskabelig litteratur at give objektive og sagligt begrundede oplysninger. Anmelderen må desuden tage absolut afstand fra, at man i diskussioner om et så vigtigt emne som jagten fra ornithologisk side fremsætter udtalelser som »den nuværende generation (af jægere, anm.) besidder ikke deres fædres høje jagtmoral« (side 53). Sådanne udtalelser vil skade meget det samarbejde, som både jægere og ornithologer i de senere år har forstået nødvendigheden af.

»Fugle og Folk« er gennemillustreret med stregtegninger, ældre og nyere træsnit m.m., samt en

lang række farvetavler med ledsagende småtekster. De fleste farveafbildninger synes meget vellignende. Bagest i bogen gives en systematisk oversigt over de danske fugle med kortfattede beskrivelser af fuglenes forekomst. Selv om bogen rummer sprængstof må den anbefales, ikke blot som fængslende og indholdsrig læsning, men også som en udmærket lille håndbog.

A. H. J.

G. NIETHAMMER, H. KRAMER und H. E. WOLTERS: Die Vögel Deutschlands, Artenliste. (XV + 138 pp.) – Akademische Verlagsgesellschaft, Frankfurt a.M. 1964. Pris: DM 14,80.

En godt planlagt og velordnet fortegnelse over fuglefaunaen i Tyskland, hvis nøjere afgrænsning nok har været under debat under arbejdets tilrettelæggelse. Man har taget det fornuftige standpunkt at medtage de former, som ifølge tradition har været anset for tyske, selv om visse findesteder i dag er polsk eller russisk område. De registrerede arter er de, som var kendt inden for Tysklands grænser af 1937 [= udgivelsesåret for bd. I af *Handbuch der deutschen Vogelkunde*], altså med Østprovsen, men uden Østrig. For angivelser efter 1945 gælder Oder-Neisse-linien som østgrænse. Øst- og vesttyske ornithologer har samarbejdet som bidragydere og kontrollanter; Jerntæppet danner ingen grænse i denne bog.

I et indledende afsnit defineres forskellige special kategorier af ynglefugle og trækgæster, og de anvendte hyppighedsbetegnelser forankres i tal, omend med overvejelser og rimelig hensyntagen til de pågældende arters størrelse og arealkrav. Herefter følger en fortegnelse over nabolandenes nyeste fuglelister og et righoldigt udvalg af tyske lokalfaunaer, de ældste fra 1919, de fleste yngre end 1950. I hovedteksten, som er på 113 sider, nævnes arterne i rækkefølge som hos PETERS og VAURIE, der også følges her i landet. Angivelserne er rent geografiske, uden særlig skelen til terrænforhold. For de sjældnere former nævnes talrige enkeltfund, og citater helt op til 1964 er med. Bogen afsluttes med et godt artsregister og en med årstal forsynet forfatterfortegnelse. LØPP.

Proceedings XIII International Ornithological Congress. Red. af CHARLES G. SIBLEY. 2 bind på ialt 1246 sider, ill. — American Ornithologists Union. Bogladeprik ikke kendt.

Af de 152 afhandlinger og filmreferater, som blev forelagt på den 13. kongres i Ithaca, USA, i

1962, er de 110 med i proceedings. Det er naturligvis håbløst at referere, men man kan generelt sige, at bindene giver et bredt overblik over de ornithologiske studier, som foregår rundt om i verden.

Nye tendenser gør sig gældende, og det er symptomatisk, at mere end 400 sider har *adfærd*, og over 200 sider har *økologi* som hovedoverskrifter.

I en hel række af handlinger søger forfatterne at finde frem til slægtskabsforholdene mellem forskellige fuglearter eller -grupper. Gruppen Ratites, der omfatter både sydamerikanske, afrikanske og australske strudsefugle, har i lang tid været opfattet som tredelt, uden nærmere indbyrdes slægtskab mellem Brupperne. BOCK har undersøgt kraniets bygning, og MEISE har undersøgt adfærden. Begge kommer til, at gruppen er en enhed, og at formerne er nært beslægtede. Det samme har tidligere været hævdet efter studiet af strudsefuglenes fjerlus.

Biokemisk undersøgelse af æggehvide-stofferne og blodtypebestemmelse er blevet inddraget i slægtskabsstudierne, og har bl.a. givet til resultat, at storkefugle, flamingoer og andefugle er nogenlunde lige nært beslægtede (MAINARDI). Fældningsmønstret (den rækkefølge, hvori fjerene fældes) er også brugt til slægtskabsstudier (STRESEMANN).

Studier over fuglenes udbredelse omfatter godt 100 sider og her beretter B. LÖPPENTHIN om Østersøens alkefugle og HANS JOHANSEN om subarktiske fugle i Nordamerika.

Et par andre af handlinger i flæng: H.-W. KOEPECKE skildrer fugletrækket i Peru og BOURNE giver en meget værdifuld oversigt over søfuglenes biologi, når de opholder sig ude på oceanerne.

For den, der ønsker at følge med i den videnskabelige ornithologis fremskridt, findes der næppe nogen bedre mulighed end at erhverve sig disse to bind. A. N.

A New Dictionary of Birds. Red. af A. LANDBOROUGH THOMSON. 928 sider, 32 fotografiske tavler, 16 farvetavler og utallige tekstfigurer. — Nelson, Edinburgh. Pris: 105 sh.

NEWTON's Dictionary of Birds (1890) er i dag et klassisk værk, men vor viden om fugle er vokset enormt siden. British Ornithologists' Union besluttede derfor at fejre sin 100 års fødselsdag bl.a. med udsendelsen af et lignende leksikon. Medens NEWTON selv skrev alt, samlede Sir LANDBOROUGH THOMSON mere end to hundrede medarbejdere om skabelsen af et alsidigt værk om ornithologi. Resultatet foreligger i form af et digert værk, der omfatter alt, hvad man med rimelighed kan forlange. De enkelte indgangsorte er opført i alfabetisk rækkefølge med henvisning til større sammenhængende skildringer, en form, der måske nok gør vær-

ket mindre overskueligt som opslagsværk, men som samtidig øger den stofmængde, der kan omfattes, idet gentagelser undgås. Bogen er svar at anmelde, fordi alle artikler er skrevet af specialister, ikke blot indenfor ornithologi. Der er små afhandlinger om statistisk signifikans, geologiske faktorer, meteorologi, parasitter, fabelfugle, giftige kemikalier o.s.v. En slags nøgle, hvori de større artikler er anført i logisk gruppering danner en udmærket indføring i bogens brug. Da bogen er anlagt på et internationalt plan, kan en vis manglende hensynstagen hertil virke lidt irriterende. Her kan nævnes, at flåterne i artiklen ectoparasiter har som overskrift den latinske betegnelse Ixodidae. Denne betegnelse findes ikke som indgangsord, men derimod den engelske betegnelse »ticks«. Der er flere eksempler af lignende art.

Det virker også en smule forstyrrende, at der efter visse artikler er lange litteraturlister, efter andre — og lige så omfattende artikler — er der opført to—tre referencer.

Illustrationerne på tavlerne er gode, medens stregtegningerne i teksten virker døde og uninspirerede. Nogle artikler er godt og instruktivt illustrerede, i andre savner man forklarende figurer. Hvad der ivoigt kan siges om bogen er udelukkende gunstigt, og man må strø rigeligt med superlativer for at kunne udtrykke respekten for det fremragende redaktionsarbejde og for den faglige kvalitet i artiklerne.

De indvendinger, der her er fremført, er uendeligt små i forhold hertil.

Det er givet, at fagornithologer vil finde bogen uundværlig, og for den videbegærlige amatør er den en sand guldgrube af viden. Prisen er rimelig, og alt overskud — også hvad forfatterne skulle have haft — går til BOU. A. N.

FORGES, D. des & D. D. HARBER: A Guide to the Birds of Sussex. (178 pp., mange fotos, 1 kort). — Oliver & Boyd, Edinburg and London, 1963. Pris 30 sh.

En udmærket lokal fauna-beskrivelse. Det sydengelske county, som bogen omhandler, har i særlig grad haft vanskeligheder med sin fugleliste, idet næsten alle Hastings-records stammer herfra. E. M. Nicholson og I. J. Ferguson-Lees har i *British Birds* 55 p. 281 kritisk gennemgået alle de fund af sjældne fugle, som i årene 1892–1930 blev gjort i en afstand af mindre end 20 miles fra Hastings. Deres vurdering var, at en lang række fund måtte betegnes som upålidelige, hvorfor de ikke længere skulle figurere på den britiske liste. I Sussex-bogen gives denne liste, som omfatter 40 meget sjældne arter og yderligere 6 racer.

Efter indledningen følger et kapitel om egnens topografi og økologi, hvorefter følger en systema-

tisk liste over alle de fra egnen kendte fuglearter med kortfattede beskrivelser af de enkelte arters forekomst. Der findes flere gode fotos af biotoper, og bagest i bogen et kort over Sussex.

A. H. J.

WOLFGANG SCHNEIDER: Die Schleiereule (*Tyto alba*). Die neue Brehm-Bücherei 340. (104 pp., 32 fig.). — A. Ziemsen, Wittenberg Lutherstadt 1964. Pris: DM 5,00.

Bogen har Brehm-monografiernes sædvanlige tilsnit. Efter en kort indledning omtales Sløruglens navn, bygning og fjerdragt. I det næste afsnit nævnes de talrige underarter i hele dens udbredningsområde fra Kalifornien til Australien og fra Danmark til Kaplandet. Derefter følger nogle bemærkninger om bestandsvingninger og massedød i snevintre, navnlig blandt ungfugle af sene kuld; forf. regner med, at sultedød indtræffer efter rundt regnet en uges faste. I de næste kapitler behandles ynglebiologi, stemme og adfærd, og i et særligt lille afsnit nævnes 9 kontrollerede tilfælde af Slørugler, der har ruget 2 gange i samme sommer. I det følgende omtales fødespørgsmål, nytte- og skadevirkninger, spredning, lovbestemmelser osv. En bibliografi på 14 sider afslutter dette lødige arbejde; det er skrevet af en mand, der vist til daglig får sin tid udfyldt med adskilligt andet end hyggestunder med et kuld slørugleunger på skødet, som det vises i et næppe helt nyt billede blandt bogens mange udmærkede optagelser.

LØPP.

OTTO VON FRISCH: Bei seltenen Vögeln in Moor und Steppe. (119 pp., 8 dobbelte sorttavler.) — Parey, Berlin & Hamburg 1965. Pris DM 15,80.

Teksten består af 2 halvdele uden indbyrdes forbindelse. Den første omhandler iagttagelser, specielt over Store Regnsøver, i et ret tørt bayersk mooseområde, der imidlertid bliver oversvømmet en gang imellem, når en gennemstrømmende, ikke navngivet flod går over sine bredder. Forf. fortæller bramfrit om episoder med fugle, regnvejr og mennesker, om sin hund og en hel del om sig selv og sine småbesværligheder. Ind imellem er der gode og interessante iagttagelser over de Store Regnsøvers adfærd på stedet, illustreret ved smukke fotografier. Bogens andet afsnit er en fængslende skildring af et ophold i steppelandet på den østrigske side af Neusiedler See, hvor forf. er kommet med friske øjne for at studere terrænet og dets vadefugle. Viber, Klyder og Hvidbrystede Præstekraver m.v. fremstilles her i deres naturlige habit ved de lavvandede, ikke rørkransede søer, so el for en stor

dels vedkommende tørrer ud i højsommeren. Det er en landskabstype, som i dag kun dækker små arealer i sammenligning med forholdene for blot 50 år siden, og på grund af befolkningstilvæksten vil de indskrænkes mere og mere.

LØPP.

FRANZ A. ROEDELBERGER og VERA I. GROSCHOFF: *African Wildlife*. (224 pp, 250 fotografier, 24 farvetavler).- Constable, London 1964. Pris 45 s.

Der er i de senere år udkommet mange billedværker om Afrika, men kvaliteten er meget svin-

gende. De fleste værker koncentrerer sig om storvildtet - og mindre prangende dyregrupper lades oftest ude af betragtning. I den foreliggende bog er alle dyregrupper fra insektstørrelse og opefter blevet omtalt og afbildet. Det er meget alsidigt og smukt billedværk, som alle Afrika farere bør stifte bekendtskab med. 70 fotografier har leveret materiale til bogen. Storvildtet er naturligvis afbildet. Mange fuglefotografier findes, lige fra overblik over tusinde Flamingoer, til idyl-scener med Afrikansk Struds og Krontrane på ynglepladsen. Mange farvestrålende arter er afbildet, men også mere uanseelige former. Insekter og fisk er ligeledes godt repræsenteret i denne smukke bog.

A.H.J.

Foreningsmeddelelser

XIV. INTERNATIONALE ORNITHOLOGISKE KONGRES, STORBRIANNIEN 1966.

Kongressens program:

Krydstogt i Skotland 16.-23. juli (incl.). Videnskabeligt møde i Oxford 24.-30. juli (incl.). Alle ornithologer over 18 år kan deltage i Kongressen.

Krydstogtet med 12.800 tons lineren »DEVONIA« (British India Steamship Company) udgår fra Glasgow, går nord om Skotland og dets søfugleøer, og afsluttes i Edinburg. Grupper vil blive landsat på nogle af øerne. Ombord findes et begrænset antal 1, 2, 3 og 4-personers kahytter, samt sovesale. Et nat tog vil bringe deltagerne fra Edinburg til Oxford, hvortil man ankommer om morgenen den 24. juli.

I Oxford vil indkvarteringen ske i Universitetets Colleges, eller man kan få tilsendt en liste over hoteller. Mødet åbnes om aftenen, søndag den 24. juli, og resten af ugen vil der blive afholdt videnskabelige møder. Disse vil bestå af plenarmøder om formiddagen, hvor inviterede foredragsholdere vil fremlægge nyere fremskridt indenfor udvalgte grene af ornithologien. Om eftermiddagen vil der blive afholdt sektionmøder, hvor korte bidrag vil blive fremlagt. Desuden vil der blive arrangeret udstillinger, en heldags ekskursion, filmsforevisninger, samt et »Social centre«.

Deltagere kan melde sig til enten 1) både Oxford mødet og krydstogtet, eller 2) Oxford mødet alene. Ansøgninger med alle detaljer kan fås hos:

The Secretary-General
International Ornithological Congress,
c/o Department of Zoology,
Parks Road, Oxford, England.

(Tilmeldinger til krydstogtet vil blive behandlet i den rækkefølge de indkommer).

Udgifter under kongressen er:

Kongres gebyr:

Egentligt medlemskab £10; medlemmerne kan deltage i alle arrangementer, og modtager kongresberetningen. Ekstraordinært medlemskab £7; ægtefæller til egentlige medlemmer kan deltage som ekstraordinære medlemmer til denne reducerede takst, som giver dem ret til at deltage i alle arrangementer, hvorimod de ikke modtager kongresberetningen.

Krydstogt:

Fra ca. £30 for passagerer i sovesale til ca. £75 for passagerer i 1-persons kahytter. (Hertil kommer togrejsen fra Edinburg til Oxford).

Indkvartering i Oxford:

Prisen for fuldpenion i College bliver ca. 50 sh pr. dag pr. deltager. Hoteller er i reglen dyrere.

N. TINBERGEN.

Secretary-General.

REDAKTIONEN AF D.O.F.T.

Med denne årgangs første hefte har undertegnede overtaget redaktørposten ved tidsskriftet. Mag. scient. Arne Nørrevang har desværre ikke kunnet afse tid til at fortsætte denne gerning.

Egentlige ændringer i tidsskriftets form og udstyr er der ikke planer om. Jeg vil dog søge at gøre hefterne ensartede, idet de i videst mulig udstrækning alle vil komme til at indeholde større artikler, mindre meddelelser og litteraturanmeldelser. Indenfor »Mindre meddelelser« figurerer allerede i dette hefte en rubrik »Spredte iagttagelser«, hvor der i sammentrængt form er bragt meddelelser om